

hvad det var for en Kommission, naar der kun stod Sundhedskommission. Men det er et saa underordnet Spørgsmaal, at jeg kan henvise til mine tidligere Udtalelser herom, idet der ingen som helst Anledning er til at føre nogen længere Debat.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 124 af 4. Maj 1907 om Indførelse af det metriske System for Maal og Vægt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4307).

Rambusch: Hvor lillebitte og uskyldigt end dette Lovforslag ser ud til at være, er det dog ikke frit for at vække en lille Smule Betænkelighed hos mig paa et vist Omraade. Naar man har fastholdt, at Opgivelsen ved Udstykning af Arealer skulde ske baade i Metermaal og Kvadratalen, er det jo ikke, fordi man ikke kunde regne ud, hvor meget et Areal er i Kvadratalen, naar man faar det opgivet i Meter, men fordi det har en vis Betydning i det praktiske Liv, at man kan faa en umiddelbar Forestilling om, hvad det drejer sig om, naar et saadant Tal nævnes. Naar, for at holde sig til det Eksempel, som er nævnt i Forslagets Motiver, der opgives 3,000 m², kan man dristig spørge: Hvor mange er der rundt omkring, navnlig af Landboere, som straks have paa Følelsen, hvad 3,000 Kvadratmeter vil sige. Det staar virkelig ganske i det blaa for dem. Men siger man 7,614 Kvadratalen, er der vist meget faa, for hvem det ikke staar klart, at det er godt og vel $\frac{1}{2}$ Td. Land, og som ikke have en tydelig Forestilling om, hvor meget det vil fylde i hans Mark. Derfor er det ikke ganske ligegyldigt, om denne Bestemmelse i § 7 skal bortfalde. Den første Begrundelse

for Lovforslaget bestaar deri, at man siger, at man ved Udstykning kommer til forskellige Tal, som sammenlagte ikke give det rigtige Resultat, idet man skal holde sig til hele Kvadratmeter paa den ene Side og hele Kvadratalen paa den anden Side. Men det synes jeg ikke, der ligger saa megen Vægt paa. Naar man har indført dette, at Arealet skal opgives i Kvadratalen, har det netop kun skullet have den Betydning at gøre det klart saadan for den umiddelbare Forstaaelse, hvor stort et Areal det drejer sig om. Det kunde jo være naaet ved at bestemme, at en omtrentlig Angivelse var nok, eller man kunde vedføje den Brøk, ikke en Decimalbrøk — den vilde i mange Tilfælde ikke blive nøjagtig — men almindelig Brøk. Men skulde disse Maal nævnes med Brøk og føres ind i Registret i Matrikelkontoret, vilde det medføre en ganske betydelig Ulempe, idet Bøgerne ikke ere indrettede paa at optage almindelige Brøker. — Den anden Begrundelse for Lovforslaget synes jeg derimod, at man maa tillægge en betydelig Vægt, nemlig at det Arbejde, som kræves af de paagældende Folk paa Matrikelkontoret med at holde Regnskab med begge disse to Talangivelser, er saa betydeligt, at man vel maa rejse det Spørgsmaal, om Ulemperne derved og Bekostningerne derved veje op imod den Fordel, der er for den enkelte ved altid at kunne faa sit Areal opgivet baade i Kvadratmeter og Kvadratalen. Jeg tror, at dette Spørgsmaal maa besvares saadan, at Ulemperne for Kontoret og Udgifterne herved ere for store til, at man bør paalægge Kontoret dette Arbejde og fastholde dette Krav af Hensyn til den Ulempe, det er for den enkelte ikke at faa begge Opgivelser. Saa kommer hertil ogsaa dette, at den enkelte Lodsejer, som køber et Stykke Jord, altid af sin Landinspektør kan kræve dets Maal i Kvadratalen vedføjet i Skødet. Der er ikke noget i Vejen for, selv om der foretages denne Forandring i Loven, at begge Tal kunne blive vedføjede i Skødet. — Alt betragtet tror jeg derfor at kunne anbefale Lovforslaget til uforandret Fremme.

Jeg har endelig kun en lille Henstilling til den højtærede Minister. Det er jo altid en Ulempe, naar man har faaet en Lov, og navnlig naar det er en